

(Tódor)

COVIDOS, JÁRÓRÖS IDŐK

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 48. szám, 2020. november 27.

Rohanunk barátommal, két halálsoros, 65 éven felüli nyugger meg egy középkorú fekete kutya a vonathoz, ami orrunk előtt húz ki. Mivel a következőig egy óránk van, a nyitva lévő büfék egyikében veszünk ennivalót és egy dobozos sört, amihez két kis műanyag poharat is adnak.

Leültünk a padra a kihalt pályaudvaron, leoldoztuk arcunkról a maszkot, mert abban nehezen menne a falatozás. Vagy tíz perce ücsöröghettünk a hidegben, amikor megjelenik két rendőr és a terepruhás, gépkarabélyos katona.

Köszönni nem köszönnek, csak a személyi igazolványunkat kérik.

Mi viszonzva a nem köszönést érdeklődünk, mi végre is vagyunk gyanúsak.

Ideiglenes maszktalanságunk okként szóba se kerül. Miután lefényképezik a flepniket, megkérdezzük, kiket is tisztelhetünk – név, beosztás, szolgálati hely – az urakban.

Választ nem kapunk. A magasabbik közeg az első perctől agresszívan lép föl, különösen, mikor közöljük velük, hogy telefonon rögzítjük az igazoltatást. Élénk párbeszéd alakul ki, változatos témákban. Például az én elmeállapotom és a háromgyerekes rendőr apuka legkisebb csemetéje értelmi képességének összehasonlításáról. Konkrétan, hogy a háromévesnek több esze van, mint nekem. Ez akár igaz is lehetne, ám mégiscsak kétségbe mertem vonni. Nehezen tudom ugyanis elképzelni, hogy egy ilyen politúrozott faék, mint a colos gyakorlóruhás, különleges értelmi képességű utódot tudjon nemzeni. Az élénk paláver lassan, de biztosan eljut a lájtos anyázásig, ahogy az a járványos időkben megviselt idegzetű magyarok között dukál. Kérjük, vigyenek be bennünket az órsre, mert panaszt akarunk tenni. Ebből sejteni véli pályaudvari vitapartnerünk, hogy ki akarjuk rúgítani, de: „Teszek rá, legfeljebb elmegyek a Tescóba feltöltőnek...”

A katona, akinek zubbonya alól diszkréten kandikál ki a csúzli csöve, kényszeredetten néz félre. A szelíd és végig szótlan rendőr unja meg előbb, és sétára szólít föl. Nem minket, hanem járőrtársait.

„Micsoda csóringerek maguk, ketten isznak egy dobozos sört...” – szól vissza megvetően a kollégáinál két fejjel magasabbra nőtt fegyveres.